

Поведоха ги презъ полето къмъ единъ новъ рудникъ. Веселъ момински смѣхъ и пѣсни долитаха.

Копачки копаеха кукурузъ и пѣха. Златни пчелици бръмчеха по ливадитѣ и цѣфналитѣ акации. Децата весело бѣбръха.

— *Ето и рудникъ III.*
— Стигнаха. Черна подземна дупка зѣеше предъ тѣхъ. Миньори, съ запалени лампи, стояха предъ дупката.

— Хванете се по двама за ръце, — ка-
заха миньоритѣ, — и
се дръжте здраво.

Тръгнаха. Навлѣ-
зоха въ дупката. Вхо-
дътъ бѣше високъ,
иззиданъ съ дѣлани
камъни. По-навътре
дебели диреци подпи-
раха напрѣчни греди,
за да се не срути
земята.

Децата престѣпяха
бавно. Озъртаха се пла-
хо. Тъмнината се усил-
ваше и скоро мракъ
ги обхвана отъ вси
страни. Като малки
свѣтулки — блещукаха
само лампитѣ въ мрака.

Капѣха отгоре едри водни капки. Шуртѣше отъ
страна вадичка. Децата вървѣха. Тѣ се спъваха на всѣка
крачка въ тъмнината и крачеха бавно и несигурно. Озър-
таха се плахо и се притискаха едно до друго. Почна да
става задушно.

Подземния входътъ се разклони. Заблещукаха лампи
отъ разни страни. Дочуваха се удари. Преднитѣ редици
достигнаха вече тамъ, дѣто се копаеха вжглищата.

Миньори съ копачи, съ голѣми желѣзни лостове
къртѣха вжглищата. Едри буци се откъртваха и търкул-

